

ÁRAMSZÜNET — VERSEK

Tolnai Ottó

RÉGIMODI VERS EDUARD SAMRÓL

(Danilo Kiš regényére)

Nem is tudom mikor találkoztam
egy valamirevaló emberrel öreg bakter
aki felfelé váltod a síneket
spirál alakba
(Ádám festőbarátjai szeretik
hasonlóan a *spirált*
Branko meg a Leonid)
hogy fenn majd mint egy forró gránátalma
szétpukkadjon minden és a disznók elé
guruljanak a még sápadt gyöngyszemek
persze tudom a menetrend az menetrend
mégis álljunk csak meg egy pillanatra
a halbcilinderedben rothadó hús felett.

Örök nyúlszáj-fosziliszárnyú Ahasvérus
kereszt alakú vagy mint fémlapok között a páfrány
ahogy két öszvérrel napi 150 Symphoniád erdőtüze mellett
cigánykorden elhaladsz.

Kaucsukbilincsbe vert öreg vasutas csillagod felé
a rózsafülű csipkerózsa-mancsú kutyus követ csak
és hej a zseniális női intrika

Lányát vagy anyját

Anyját vagy a lányát

Egyiket se

Vagy mind a kettőt Sam

Eine Singermaschine!

— — — — —

Ein Frack. Rekao sam Ein Frack!
Hej Sam:
Gde su vam stvari, Sam?
OMNIA MEA MECUM PORTO:
mondta Sam Doviđenja mladiću
i laku noć! és a szennycsatornában elszaladt.

Pedig hat öreg clown-forradalmár nem valami sokat kapott
érted a fiad
tudod azokat a honoráriumügyeket még mindig nem rendezték
és hál' istennek nem is rendezik soha.

Es talán jobb is, hogy zseniális
AUTÓBUSZ VÍZI- VASÚTI ÉS A LÉGIFORGALOM
[KÖZLEKEDÉSI RENDJÉT

be sem fejezhetted soha
tán inkább kötőablákra kellene kaparnunk nekünk is körmeinkkel
kis szobáinkba forogva mint a kutya
farka hegyén a bolhát hogy kettéroppantsa

SIMILIS SIMILI GAUDET

W I L L E M II.

„Emlékszel, Camus figyelte meg,
hogy Amszterdam csatornáit
a pokol köreire hasonlítanak.”

Füst és hamu

„Nem gondolod, hogy
egy kis adag szadizmus is van
abban, ahogy a porcelánnyuszi
orrán Willem-ről a hamut levered?”

... akár a szigeten
(„Most jutott eszembe
jázminbokrok voltak azok
ott a mammutsípok mögött!)
ha hablabdákkal dobálódzik
a szél és szeplős kezükbe
vesznek egyet az emberek
úgy tapogattam én is Asám
hasában kis Asánk...

Füst és hamu
Sok-sok füst és
Sok-sok hamu

... a dohánylevélpólyáról
Willem II-nek kereszteltük
mosolyogva csúnyán...

„Emlékszel, Camus figyelte meg,
hogy Amszterdam csatornáit
a pokol köreire hasonlítanak.”

LÁTOGATÁS A KAMNIKI
JAVÍTÓINTÉZETBEN

Repedésekben kígyó és moha
Hajnalban harmattisztan verejtékeznek
Délben meg mint valami nagy sütős
Gyümölcsök repedeznek fel a hegyek
Repedéseikben kígyó és moha

A hóareolában dögkeselyű
JÉGTOJÁS

SÍRFELIRATOM

**itt nyugszik stb. az
ki madárfejét
üvegfalban ütötte szét**

ENIKŐ XIV.
(Képeslap)

Szép az a rész
a tüskékről
a pince
ahol autóztok.

Végre olyan
magas hegyek
hogy tovább
már tényleg
nem mehetsz.

DAR UL DZSIHAD

Egy sárga és egy zöld hasú
kígyót tekert sötét
nyakára — dísznek.

ARS POETICA IX.

Mondjuk
amilyen ártatlan
szívtelen rutinnal
szúr türe a kisgyerek
lepkét
rovar
fúj tojásk
ránt halat
mondjuk.

Mondjuk
séta közben ahogy
tarkón piszkít a madár
mondjuk
mondjuk a madár
a madár
mondjuk
mondjuk tarkón
tarkón.

ÁRAMSZÜNET

érdekes sosem jutna eszembe: gyertyát vásárolni

DAL A ZÁSZLÓKRÓL

Ma is sikerült új trikót húzni
árbocomra
mérgecsikút
vagy pasztellt
A fene egye meg az utóbbi időben
mind több a pasztell
az alsóneműszín

Nem lehetek következetes.
A fehér szintén csak gyászszín.

DALMÁCIAI KÉPESLAP

Semmink
első pillanatra tán kőre
szűk lépcsős utcára
lányra kéthordós számárra emlékeztetett
partra szorult
első pillanatban tán
a tükör dimenziója
színe meg is csalt bennünket

A HAT DIKLAI LEGÉNY A MEGSZÁLLÁS ORJÁS HANGSZÓRÓJA A SÁRGA ÉNEKES MADÁR ÉS A KILENC KÖKUGLI ÉNEKE

I

Tőled jobb halász
Tőlünk jobb halász és
Persze tőlem is jobb halász
Mert van hajója

II.

Kad jaka bura
Ima harpuna

Kad jaka bura
Ima harpuna

III.

Bor és homok
Sok-sok bor és
Sok-sok bor

IV.

Szamár és rák
Sok-sok szamár és
Sok-sok szamár

V.

Kad jaka bura
Ima harpuna

Kad jaka bura
Ima harpuna

VERS, AMELYBEN MASACCO SZENT JEROMOS
ÉS SZENT JÁNOS CÍMŰ FESTMÉNYE
MEGELEVENEDIK

„És megvallá és nem tagadá; és megvallá, hogy: Nem én vagyok a Krisztus. És kérdezék őt: Micsoda tehát? Illyés vagy-é te? És monda: Nem vagyok. A próféta vagy-é te? És ő felele: Nem. Mondának azért néki: Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak a kik minket elküldöttek: Mit mondasz magad felől?

Monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában.

(János evangyéliuma)

A téren szurokillat csapott meg.
A halászok szurokkal ugrattak egyszer.
A sarkon meg, ahogy befordultam,
mint egy nehéz halászladik tartott rám,
semmi, Jeromcs, csak valami tartott rám.
Semmi, csak ezt akartam mondani.
Ezért ugrottam melléd.

Ezért adom most egy kicsit gyorsan a bambát.
 És már mennék is. A folyóba.
 Elfáradnak karjaid, Jeromos, könyvet, templomot tartani soká.
 No meg, ahogy látom, kutyád se vetné meg ikrám.
 Már többször szerettem volna kalapod alá húzódni.
 Csendes sátor a te kalapod, akár a hárs.
 Hátha éppen zivatar az, ami meredeken tart rám!?
 Érdekes, Jeromos, örülten érdekes, már komplexusommá válnak ezek az
 átkozott, fúrge zivatarok.
 (Nátánael azt mondja, faluról hoztam,
 itt a kövön nem árt.)
 Tényleg, ezt már többször készültem kérdezni tőled,
 kutyád nem bánt tán,
 hogy a fenében az, hogy én, aki vízben,
 naponta térdig vízben dolgozom
 (tudod, a keresztelesekre gondolok),
 már-már rettegek a zivataroktól, az esőtől?

János, ez tényleg érdekes, kezdte Jeromos, a hárs,
 ez tényleg érdekes.
 PERSZE, JÁNOS, EGYRŐL AZONBAN NEM LENNE SZABAD
 MEGFELEDKEZNÜNK SOHA.

VERS AMELYBEN A STEWARDESSEKNEK ÁLLÍT
 ÖRÖK EMLÉKET A KÖLTŐ

*mert csak Mona Lisa mögött ilyen
 sötétzöldek a völgyek*

NÁDTETŐT TARTÓ KARIATIDÁK
 SZAMARAK
 SISKÁS KIS SZAMARAK
 FEKETE SZIVACSEBA TOJÓ VÍZIMADARAK

VERS, AMELYBEN BEFEJEZÉSÜL AZ ÁRAMSZÜNET
 DARABJAÍRA UTAL A KÖLTŐ

Kettétört rák
 forró fehér húsával forgunk a sötét fenéken
 és kérődzünk, mint a tehén,
 mintha tényleg tengeri fűvet legeltünk volna.
 Közben csak rákot törtünk ketté,
 hogy meghátráltatásunk befejeztessék,
 hogy piros ollóját emlékebe adjuk.